

leveret i overvættets stort Maal, langt større end nødvendigt, og man blev da fra begge Sider enig om, at Entreprenneurerne kun skulde levere det Halve, imod at de selvfølgelig lede en tilsvarende Afkortning for det mindre Quantum, de leverede. Denne Afkortning blev man enig om at henlægge til en særlig Fond, og hvorfor? Fordi Jernbaneselskabet Peto, Brassey & Comp. ikke kunde være tjent med, at Jernbanentreprenneurerne Peto, Brassey & Comp. uden videre fik decourteret. Det var disse tilsyneladende forskellige Interesser, som stode imod hinanden, og som gjorde det nødvendigt, at dette mindre Driftsmateriale — om jeg saa maa kalde det —, dette mindre Quantum af Reserverballast paa en eller anden Maade maatte komme dette Selskab tilgode. Det kunde selvfølgelig ikke indflyde directe i Selskabets Kasse, men man blev enig om at henlægge det til en særlig Fond, hvis Bestemmelse var at afhjælpe Mangler, som senere maatte findes, samt at tilvejebringe en yderligere Udvidelse af Banen, udover hvad der oprindelig var bestemt, og hvortil Trang maatte vise sig. Det er den Hensigt, man har havt med Reserverballastfonden, hvortil der endnu, hvergang en Banesection er færdig, indbetales en Sum, 500 Rd., troer jeg, pr. Mil. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem ikke længe skal have den Sorg at see denne Fond opført, dersom Jernbanestyrelsen bliver liggende under mig; thi Kravet paa yderligere Forbedringer paa Banen, navnlig Oprettelsen af nye Holdepladse, Udvidelsen af Sidespor osv., er saa stort, at jeg forsikrer det ærede Medlem, at hele denne Fond inden føie Tid skal være forsvunden. Anderledes forholder det sig derimod med den 3de Stufe, som har til Vaasfrift „Sygekasen“. Denne Kasse har selvfølgelig ogsaa bestaaet, før Staten overtog Driften af Banerne, eller fra Jernbanedrifts-selskabets Tid, men den har aldeles Intet med Driften at bestille. Der er allerede fra Selskabets Tid henlagt til denne Kasse visse smaa Indtægter, som endog det private Selskab fandt for smaa til at ville tage imod. Dertil hører Benyttelsen af Græsset paa enkelte Grundstykker ved Jernbanen, Betalingen for at have Lov til at opslaae Placater i

Jernbanebygningerne osv., kort sagt saadanne smaa Indtægter, som egentlig ikke ere Jernbanen vedkommende, ere henlagte til denne Sygekasse, og det forekommer mig meget heldigt, at der eristerer en saadan. Naar man seer hen til det meget betydelige Personale, der er knyttet til Jernbanen, og som ikke gennem Pension eller paa anden Maade har Afgang til Understøttelse, troer jeg, det er meget onskeligt, at en saadan separat Fond opretholdes, ja endog udvides, saaledes at den kan afhjælpe øieblikkelig Trang, navnlig i Sygdomstilfælde. Denne Sygekasse venter kun paa Vedtagelsen af sine definitive Statuter. — Hermed haaber jeg at være færdig med Jernbanevæsenet, forsaavidt som det særlig er berørt her, men der er en Bemærkning, som er fremkommen fra saa mange Sider, at jeg dog ikke kan lade den være ganske uomtalt; det er den, at Landets samlede Transportvæsen burde henvises under een Minister. Allerede i forrige Samling fremkom der flere Ytringer, som gif i den Retning, og jeg erindrer meget tydelig, at der navnlig fra een Side fremkom et bestemt Forlangende om, at Jernbanevæsenet ikke maatte betvoes til Indenrigsministeren, idet det i finantsiel Henseende kunde have meget væsentlige Ulemper. Jeg erindrer ogsaa meget godt, at man dengang særlig støttede denne Paa-stand paa, at Indenrigsministeren havde været saa ubesindig at nedsætte Tarxterne paa den jydsk-syeniske Bane i en saadan Grad, at Statens Indtægter mulig vilde blive væsentlig truede derved. Jeg haaber imidlertid, at de ærede Medlemmer netop fra den Side, hvorfra disse Bemærkninger fremkom, ville have gjort sig den Uleilighed at eftersee den af mig forelagte Beretning om de jydsk-syeniske Baners Drift i det sidst afsluttede Regnskabsaar, at de ville have seet, hvorledes Stillingen i Birkeligheden har været, og at de ville have sammenholdt den med den finantsielle Stilling, saaledes som de formodede, at den vilde blive, efterat jeg havde foretaget de fleste Nedsættelser. Jeg troer, at de ærede Herrer ville erkjende, at Indenrigsministeren dog under ingen Omstændigheder har tilsidefat det finantsielle Hensyn i den Grad, at han for at